

Tankar efter Biblioteks- dagarna i Örebro

Andrea Hofmann, redaktionsmedlem

Innehållet på årets konferens var blandat, från regnbågsbibliotek, till e-boksfrågan och meröppet. Inte lika storslagna talare som i Norrköping eller Visby, men det finns alltid något intressant att ta med sig. En av talarna som jag tog med mig var Malmöförfattaren Kristian Lundberg som andäktigt talade en tidig förmiddag. Nedan följer en text om detta som tidigare har publicerats på bisbloggen.

Det var en högtidsstund för många när författaren Kristian Lundberg talade på Biblioteksdagarna i Örebro. Han talade från hjärtat till bibliotekarien på Värnhemsfilialen i Malmö som satte *Aniara* i handen på honom. Det var på biblioteket han fick sin bildning – inte i skolan. Hemma fanns det inga böcker – men på biblioteket. En känsla av frihet och där tröskeln är som lägst.

BiS:aren Barbro Bolonassos frågade var och en kring festbordet på kvällen innan Kristians anförande ”Varför blev du bibliotekarie?” och vi hade alla olika svar. Mitt påminner om det Kristian talade om, att det var en plats jag kände mig hemma och välkommen på när livet var tufft och ensamt under min högstadie- och gymnasietid. På biblioteket var jag trygg. Att det såg likadant ut på alla bibliotek jag använde var en bidragande orsak. Jag minns sommaren jag köade till den enda internetdatorn som fanns när modemmet hemma hade stängts av. Jag var en kuf, jag vet, men på biblioteket var det ok. Därför ville jag bli bibliotekarie från början. Sen har det blivit mer än så, för att det är en profession.

Biblioteket har varit tillgängligt för mig där jag har befunnit mig. Både på mindre ort, skola och större ort. Jag har aldrig saknat ett bibliotek. En av Kristians poänger var tillgänglighet. Till berättelser och öppna välkomnande platser. Tillgänglig bibliotekarie. Värnhemsfilialen är sen länge nedlagd.

Brit Staktson talade efter Kristian Lundberg om egentligen samma sak men i en ettor- och nollorvärld som vi är på väg in i. Hon citerade själv Henning Mankell som fått frågan om boken är död. Berättelsen dör aldrig. Att behålla lugnet är viktigt när vi går in i en digital samtid och acceptera samt välkomna processen. Lars Bjurman var en av dem som av-

slutade konferensen och fångade känslan av att befinna sig i tryckkonstens start på 1490-talet – vi befinner oss i ett paradigmskifte – digitaliseringen. Det tycker jag personligen är väldigt spännande.

Volontärer. Utlåningsstationer. Meröppet. Digital plats. Vad är tillgänglighet till bibliotek och bibliotekarie i framtiden? Kristian Lundberg skrev om Thorvalls slagdänga: ”Jag minns alla mina bibliotek och hur de berörde mig”, och utmaningen för alla som lyssnade måste vara att få fler människor att om och om igen kunna säga samma sak (varför var inte kulturministern där och då?). Det kan inte spela någon roll var den platsen är – bara den spelar roll för människan här och nu, där och då.

På Biblioteksdagarna i Örebro deltog Föreningen BiS i affischutställningen med sitt antirasistiska manifest (läs mer om det i bis nr 2 2013). Manifestet delades ut till konferensens besökare och det såldes även lösnummer av bis.